

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 310/2550

บริษัทตงปัก จำกัด โจทก์ นายสุรพล เขาวีวิชฐ กับพวกจำเลย นายอรุณ ชื่นแสงอรุณจำเลย ร่วม

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 61, ป.วิ.พ. มาตรา 57,

พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 117

ย่อ / หลักกฎหมาย

เครื่องหมายการค้าของจำเลยร่วมจดทะเบียนตาม พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2474 และมีการต่ออายุตาม พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 จึงอาจมีการเพิกถอนตาม พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ได้ จำเลยร่วมรับโอนเครื่องหมายการค้าพิพาททางมรดกจากบิดาจำเลยร่วม ข้อเท็จจริงฟังได้ว่ากรณีมีเหตุทำให้เชื่อได้ว่าความคล้ายของเครื่องหมายการค้าของจำเลยร่วมกับของโจทก์เกิดจากการที่บิดาจำเลยร่วมทราบถึงเครื่องหมายการค้าของโจทก์ เนื่องจากเคยทำงานกับโจทก์ และนำเครื่องหมายการค้าดังกล่าวไปดัดแปลงและจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าของตนจึงถือได้ว่าเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต เมื่อโจทก์เป็นผู้มีส่วนได้เสีย โจทก์จึงมีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของจำเลยร่วมได้ตาม พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 61 (2) ประกอบ มาตรา 8 แม้สินค้าบางเกล็ดจะไม่ใช้เป็นสินค้าที่ระบุไว้ในกาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของโจทก์ เมื่อโจทก์มีสิทธิร้องขอให้เพิกถอน แต่คณะกรรมการมีคำสั่งไม่ให้เพิกถอน คำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวและให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าของจำเลยร่วมจึงชอบแล้ว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งที่ 28/2545 ลงวันที่ 13 มิถุนายน 2545 ของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 10 ที่ยกคำร้องของโจทก์ และให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าทะเบียนเลขที่ ค. 43126 คำขอเลขที่ 304992 ตามคำร้องขอเพิกถอนของโจทก์ จำเลยที่ 1 ถึงที่ 10 ให้การขอให้ยกฟ้อง ระหว่างพิจารณา ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางหมายเรียกนายอรุณเข้าเป็นจำเลยร่วม ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 26 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 (3) (8) ตามรายงานกระบวนการพิจารณาลงวันที่ 27 ธันวาคม 2545 จำเลยร่วมให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าจำเลยที่ 1 ถึงที่ 10 ที่ 28/2545 ลงวันที่ 13 มิถุนายน 2545 และให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าของจำเลยร่วมทะเบียนเลขที่ ค. 43126 คำขอเลขที่ 304992 กับให้จำเลยที่ 1 ถึงที่ 10 และจำเลยร่วมร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์โดยกำหนดค่าทนายความเป็นเงิน 3,000 บาท จำเลยที่ 1 ถึงที่ 10 และจำเลยร่วมอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า ปัญหาวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 10 และจำเลยร่วมมีว่า มีเหตุที่จะเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของจำเลยร่วมหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534

มาตรา 117 บัญญัติว่า "เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช 2474 และยังคงจดทะเบียนอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัตินี้" เครื่องหมายการค้ารูปตาประติษฐ์ ของจำเลยร่วมจดทะเบียนเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2529 ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2474 และมีการต่ออายุตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 เครื่องหมายการค้าของจำเลยร่วมจึงเป็นเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 เมื่อเป็นเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัตินี้จึงอาจมีการเพิกถอนการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศได้พิเคราะห์เครื่องหมายการค้ารูปตาประติษฐ์ของจำเลยร่วม แล้วเห็นว่าคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารูปตาประติษฐ์ ของโจทก์ที่ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2474 จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดว่าสินค้าบานเกล็ดอลูมิเนียมของจำเลยร่วมเป็นสินค้าของโจทก์ นายชัยศิลป์บิดาจำเลยร่วมเป็นผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าว เมื่อพยานโจทก์คือนายอิทธิมอติตลูกจ้างโจทก์เบิกความประกอบบันทึกถ้อยคำยืนยันว่า บิดาจำเลยร่วมเคยทำงานกับโจทก์ในระหว่างปี 2502 ถึง 2504 จึงมีเหตุทำให้เชื่อได้ว่าความคล้ายของเครื่องหมายการค้าอันเกิดจากการที่บิดาจำเลยร่วมทราบถึงเครื่องหมายการค้าของโจทก์และนำเครื่องหมายการค้าดังกล่าวไปดัดแปลงและจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าของตน จึงถือได้ว่าเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต เมื่อโจทก์เป็นผู้มีส่วนได้เสีย โจทก์จึงมีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของจำเลยร่วมได้ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 61 (2) ประกอบมาตรา 8 แม้สินค้าบานเกล็ดอลูมิเนียมจะเป็นสินค้าที่ทะเบียนเครื่องหมายการค้าของโจทก์มิได้ระบุไว้ก็ตาม เมื่อโจทก์มีสิทธิร้องขอให้เพิกถอน แต่คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าจำเลยที่ 1 ถึงที่ 10 มีคำสั่งไม่ให้เพิกถอน คำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวและให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าของจำเลยร่วมจึงชอบแล้ว อุทธรณ์ข้อนี้ของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 10 และจำเลยร่วมฟังไม่ขึ้นเช่นเดียวกัน พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ.

องค์คณะ

ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม · สุวัฒน์ วรธนะหทัย · อร่าม เสนามนตรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/310/2550>